



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI SUD SRBIJE**  
**Rev 2909/05**  
**13.04.2006. godina**  
**Beograd**

## **U IME NARODA**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, Biljane Dragojević i Branislave Apostolović, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog J.P. "BB", koga zastupa BV, advokat, radi raskida ugovora i isplate, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. 935/05 od 27.6.2005. godine, u sednici održanoj 13.4.2006. godine, doneo je

## **P R E S U D U**

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. 935/05 od 27.6.2005. godine.

## **O b r a z l o ž e n j e**

Presudom Opštinskog suda u Zaječaru P. 1306/04 od 15.3.2005. godine raskinut je ugovor o kupoprodaji prostora za lokal u objektu VV, zaključen između tužilje kao kupca i tuženog kao prodavca, pod brojem 03-1467 od 9.8.1996. godine. Tuženi je obavezan da tužilji isplati 180.000,00 dinara na ime povraćaja kupoprodajne cene sa zakonskom zateznom kamatom od 14.8.1996. godine do isplate, kao i da joj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 65.200,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Zaječaru Gž. 935/05 od 27.6.2005. godine odbijena je žalba tuženog kao neosnovana i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv navedene drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni ostalih bitnih povreda na koje se ukazuje u reviziji. Odluke nižestepeni sudova su jasne, sadrže sve razloge o odlučnim činjenicama i nemaju nedostataka zbog kojih se ne mogu ispitati.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja i tuženi su 9.8.1996. godine zaključili ugovor o kupoprodaji prostora za lokal u GG. Tuženi se kao prodavac obavezao da navedeni lokal po sistemu "ključ u ruke" završi u roku od 2 godine od dana zaključenja ugovora, a tužilja je kao kupac odmah isplatila tuženom kupoprodajnu cenu u iznosu od 180.000,00 dinara. Tuženi nije ispunio svoju ugovornu obavezu u ugovorenom roku, niti u naknadnim rokovima, s obzirom da mu se tužilja više puta obraćala ostavljajući mu nove rokove za ispunjenje obaveze, a i pre podnošenja tužbe u ovom sporu tuženi se nije mogao izjasniti kada će svoju obavezu preuzetu ugovorom ispuniti prema tužilji.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su, na osnovu odredbi člana 124. Zakona o obligacionim odnosima, usvojili tužbeni zahtev, raskinuli navedeni ugovor i obavezali tuženog da tužilji izvrši povraćaj kupoprodajne cene.

Za ovu odluku dati su razlozi koje kao pravilne i potpune u svemu prihvata i Vrhovni sud, pa nisu osnovani navodi revizije tuženog o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Revizijski navodi da su vođeni sudski sporovi između stranaka po tužbama tužilje protiv tuženog, radi naknade štete nastale usled zadocnjenja tuženog u izvršavanju svoje ugovorne obaveze, te da je na taj način tužilja zapravo bila saglasna da tuženi svoju obavezu izvrši docnije, nisu od značaja za drugačije rešavanje ove pravne stvari, jer je odredbom člana 124. ZOO propisano da tužilja ima pravo na naknadu štete, jer se u konkretnom slučaju radi o dvostranom ugovoru kao i da tuženi nije ispunio svoju obavezu.

Sa izloženog, na osnovu člana 393. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

OK